Nr 91.
Poniedziałek.
D. 16. *Kwietnia.*

KURJER WARSZAWSKI.

Wspomnienia.
Jan Mączyński: wydanie jego Lexiconu 1564.

NOWOSCI WARSZAWSKIE.

Ciało ś. p. Hrabiny Tarnowskiej, wczoraj wieczorem zaprowadzono do Kościoła S. Krzyża, a dziś tamże odbyło się nabożeństwo żałobne za jej duszę.

Ogłoszono urządzenie JW. Arcy Biskupa, iż wczasie zwyczajnego Nabożeństwa w Wielki Czwartek, Piątek i Sobotę, w Kościołach przy tacach, do zbierania jałmużny przeznaczonych, znajdować się mają nie osoby młode, jak dotąd bywało, lecz poważne. W też dni, Kościoły tylko do godziny dziewiątej wieczorem będą otwarte.

Obadwa Teatra Mechaniczno Optyczne, wczoraj ostatni raz dały swe widowiska. W drugie swięto, w Teatrze Narodowym ma być dany nowy Balet: *Karnawał Wenecki.*

Przed kilku tygodniami ogłosiwszy bankructwo S........, był osadzony pod obserwacją; wczorajszej nocy znalazł sposobność ucieczki. Już powzięto wiadomość w którą się stronę udał, i przedsięwzięto do schwytania go skuteczne środki.

Niektóre osoby w Warszawie, odebrały listy donoszące, iż Król Francuzki niebezpiecznie jest chory. —

Wczoraj, w Łazienkach Królewskich, znajdowało się bardzo wiele publiczności.

NOWOŚCI ZAGRANICZNE.

z Londynu 30 Marca.

Dnia 29. Marca uczynił P. Hume wniosek w Izbie niższej, ażeby przedstawione były Parlamentowi dokumenta, z którychby mógł dowiedzieć się, ile utrzymywanie Napoleona na wyspie S. Heleny, Anglją kosztuje? ,, Jeźli to ze słusznością się zgadza, rzekł: aby dłużej jeszcze Napoleona wolności pozbawiać; niechże przynajmniej uwięzienie jego, mniejszym nieco, niż dotąd będzie dla Anglji ciężarem. W r. 1819. wynosił ten wydatek około 440,000. funtów szter: (17,600,000. złp:)! słuszność wymaga, ażeby i inne mocarstwa Europejskie, do tak ogromnych przykładały się kosztów. ‘‘

Jenerał *Robert Wilson*, z zapałem poparł powyższy wniosek:,, Korzystam z tej sposobności rzekł: i najuroczysciej protestuję się przeciw dłuższej niewoli Napoleona. Uczucia moje, które w tej chwili wynurzam, dzielą wszyscy sprawiedliwi, wspaniałomyślni i ludzkość kochający mężowie Europy. W uwięzieniu tego znakomitego Człowieka, nie widzę jak tylko hańbę, złamanie dobrej wiary i upodlenie Narodowego charakteru Anglików Dobrowolnie poddał się pod opiekę praw naszych; a ufność tego Męża w wspaniałości An

glików, nagrodzono zamknięciem na skale, gdzie na niesłychane obelgi codziennie jest wystawionym. Odłączony od familji, oderwany od jedynego dziecięcia, pozbawionym jest wszelkich w domowem pożyciu roskoszy. Dowiedzioną jest prawdą, iż mógł był Napoleon uchronić się niewoli: okręt Amerykański byłby go zawiózł na ląd bezpieczny, i szlachetniejszemu oddał Narodowi; ale on, więcej Anglikom zaufał, a teraz gorzko tę ufność w wspaniałości naszej opłakiwać musi. Jezli ten Naród, którego berłem on kiedyś władał którego chwała, szczęście i pomyślność, tak ściśle z jego sławą jest połączona, odzyska kiedy prawdziwą wolność, nie ścierpi zapewne, ażeby ten bohater, ten Monarcha, którego sam wyniósł i koroną skronie jego ozdobił, skończyć miał nędzne życie na gołej i niepłodnej skale! Uwięzienie tego męża, krzyczącą było zawsze niesprawiedliwością, ale oderwanie go od familji, sroższem jest jeszcze okrucieństwem. Oddał się on pod władzę Anglji, jak niegdyś *Mitridates* Rzymowi, i mógłby dziś do nas słowami tego Monarchy przemówić: *Non sum remissus ad te sed reversus, vel si non credis dimitte et quaere.*"

W tymże samym duchu mówił jeszcze P. Hutchinson; ganił mocno postępowanie Rządu Angielskiego względem Napoleona: w uszczypliwych wyrazach porównywał czyny jego z postępkami mocarstw sprzymierzonych, i dowodził w końcu, że Napoleon nigdy tyle jak niektórzy inni Monarchowie, swobodom ludów niebezpiecznym nie był.

Po wielu sporach, utrzymał się nakoniec wniosek Pana Hume.

Następnie rozważała Izba niższa wniosek Lorda *Ellenborough*, aby Anglja wzięła na siebie pośrednictwo pomiędzy Austrją i Neapolem. ,, Jakiekolwiek jest zdanie moje, rzekł szlachetny Lord: o dzisiejszem postępowaniu Austrji, wstrzymam się jednak od wszelkich obelżywych przeciwko temu dworowi wyrzutów: albowiem wdzięczen jestem Cesarzowi Austrjackiemu, jako wiernemu sprzymierzeńcowi Anglji, za jego ciągłą ku nam przychylność, kiedyśmy krwawą wojną ze strony Francji, zagrożeni byli. Tento powód skłania mię do wstawienia się za dworem Austrjackim do was Mci Panowie! abyście mu podali sposobność, iżby z honorem cofnąć się mógł z dzisiejszej przeciw Neapolowi wojny." Następnie wspomniał tenże Lord o rewolucji Piemontskiej; wystawiał Piemontczyków, jako jedno z najbitniejszych i najkarniejszych wojsk Europy; nadmienił, jak groźnemi staćby się mogli za połączeniem się z Genueńczykami; wystawiał nakoniec, jakie skutki wojna przeciw Piemontowi pociągnąć za sobą może, gdyby Francja wtargnęła do Lombardji, a zaburzenia wszczęły się w Niemczech i t. d.

Emancypacja Katolików Irlandskich, ile dotąd, pomyślnie idzie w Izbie niższej. Przyznano im już prawo posiadania wszelkich Urzędów, wyłączając jedynie Duchowieństwo Katolickie od zasiadania w Parlamencie. Dnia 2. Kwietnia, poraz ostatni czytanym będzie bil Emancypacyjny w Izbie niższej, poczem do wyższej wniesionym zostanie.

G. B.

DONIESIENIE.

Łastowiecki Jan Nepomucen nominowany i przysięgły Obrońca Sądów Powiatu i Miasta Warszawy, ma zaszczyt uwiadomić Przeświętną Publiczność, a szczególniej strony interesowane, iż na dniu 11. b. m. przeniósł swe mieszkanie do Domu Ehlerta przy ulicy Długiej Nr: 543. na pierwszem Piętrze Nr: 30.

T. N. Jutro na dochód szpitalów, daną będzie trajedja *Templarjusze*. Aż do drugiego święta, żadnego nie będzie widowiska.